

<http://barcelonaclasica.info/news/ca/2018/10/17/0001/el-primer-palau-tradicio-popular-al-servei-del-talent>

El Primer Palau: tradició popular al servei del talent

Dimecres 17 Octubre 2018

Aquest dilluns 15 d'octubre va tenir lloc el tercer concret del cicle-concurs **El Primer Palau al Palau de la Música Catalana** amb dos magnífics candidats a les primeres posicions que van desprendre energia i entusiasme. El violoncel·lista **Roger Morelló** ens va oferir Cassadó i Brahms i **MazikDuo** (Tolo Genestar, clarinet, i Marc Sumsi, piano), part del seu projecte *From jewish life* en un concert amb marcat caràcter català, hispànic i jueu.

Sembla una batalla perduda. O potser estic totalment fora d'ona i, simplement, el públic estava tan entregat que no va poder deixar d'aplaudir cap vegada entre moviments. A mi, personalment, això em desconcentra, necessito aquell silenci màgic que dóna sentit a tota la peça, de dalt a baix. Ja n'hem parlat a bastament aquest estiu a Barcelona Clàssica, justament, i ara és balder entrar en dissertacions estèrils. Simplement, em molesta. No sé si això també els molestava als joves intèrprets, que van reaccionar a aquest fet de forma ben diferent. Roger Morelló atenia les súpliques dels espectadors amb un grat somriure i un moviment de cap, mentre que els dos components de MazikDuo estaven immersos en aquesta atmosfera tensa que els alienava del que passava al pati de butaques. Això sí, els aplaudiments finals, en tots dos casos, van ser sorollosos. Com no podia ser menys en un concert d'aquesta talla i coherència en la programació per ambdues parts.

Roger Morelló és un jove violoncel·lista reusenc que estudia actualment al Conservatori de Música de Colònia i del qual en sentirem molt a parlar aquesta temporada. A banda de concertista a **El Primer Palau**, és un dels residents a **La Pedrera**, amb la qual cosa ens oferirà, a Barcelona, un mínim de tres concerts més, amb programes ben diversos que l'ofert al Palau de la Música. Com tots els participants, es va assegurar el tret amb la sonata de Brahms, que fa tres anys que està treballant i Cassadó, aposta ferma per un violoncel·lista català pel que ha representat aquesta personalitat en el nostre país, essent una figura molt lligada a Pau Casals.

Precisament amb Gaspar Cassadó es va iniciar el concert amb l'Intermezzo i la Dansa final de la seva *Suite per a violoncel sol*. Morelló va tocar amb tot el cos, abraçant aquest meravellós instrument de so perfecte que va sonar, de fet, acaronent la perfecció, amb expressivitat, domini de les dinàmiques i els reguladors, una afinació envejable i molt de caràcter. L'obra de Cassadó introdueix, dins del format de la música clàssica, molts elements populars, amb al·lusions sonores a la guitarra, amb els arpeggiats, i a les castanyoles, amb els pizzicati. És una obra que, sense ser trencadora, és molt moderna i transmet molta passió i vivacitat que va ser molt ben vehiculada per l'interpret.

En la seva segona intervenció, Morelló va tocar la *Sonata núm. 2 en Fa major*, op. 99 de Johannes Brahms, una pàgina imprescindible per a la literatura per a violoncel, que va tocar acompanyat del piano de **Fuko Ishii**, que va fer un paper molt destacable. L'entesa entre tots dos va ser fonamental per a l'exitós resultat sonor, en una obra que requereix molta tècnica i gran sensibilitat per captar allò que Brahms escrigué entre línies: contrastos entre l'arravatament i la serenitat, expansió, sonoritat vellutada i gruix en les textures. Tot això es va plasmar al concert, en una interpretació sentida i viscuda des de dins, com a part integral de l'artista.

Aina Vega